

ЧОВѢКЪ ОТЪ ЖЪЛЖДИ.

(Играчка).

Единъ пжтъ набрахме много, много жължди. Хрумна ми на ума да направимъ човѣкъ отъ тѣхъ.

— Катеринке, дай ми най-хубавитѣ жължди! казахъ азъ.

Най-голѣмиятъ отъ тѣхъ турнихме за трупъ. Продупчихме горнята му часть съ дебела игла и втикахме кибритена клечица А—А.

На краищата на клѣчицата закрѣпихме ржави, въ ржавитѣ втикахме пакъ по клѣчица, а на краищата имъ — двѣ чашки отъ жължди. Прѣзъ едната чашка прѣкарахме пакъ клѣчка — тя бѣше патерица на човѣка. Въ другата рѣка му турихме кошничка, която изрѣзахме отъ цѣлъ жълждъ. Продупчихме на долнята часть на трупа-жълждъ двѣ дупки. Прѣкарахме клѣчицитѣ Б—Б прѣзъ два жължди и ги забодохме въ отворенитѣ дупки. Така му направихме крака. За обща поизрѣзахме двѣ жълждчета отгорѣ, издълбахме ги извжтрѣ и ги закрѣпихме на краката. И главата направихме лесно. Взахме цѣлъ жълждъ съ чашка, изрѣзахме му уста, очи, носъ и пакъ съ клѣчица я закрѣпихме на горнята часть на трупа.

— Колко хубавъ! радостно извика Катеринка.

— Хайде сега да го пратимъ въ гората да ни набере много жължди, казахъ азъ — а ние ще му направимъ отъ тѣхъ другари.